

nebo ohledně daně důchodové a vojenské taxy, kdy daňová povinnost nastala, d) kdy právní jednání, tvořící základ poplatku, k vyměření poplatku bylo ohlášeno.

Z těchto ustanovení jest zřejmo, že den, kdy počíná promlčení, ustanoven jest při daních od toho dne, kdy vznikl daňový předmět resp. kdy nastala daňová povinnost, a jen při poplatcích od toho dne, kdy poplatné jednání bylo ohlášeno.

Poněvadž podle pravidel o dávce z přírůstku hodnoty platí pro promlčení této dávky ustanovení, která platí pro přímé daně, a poněvadž při těchto daních promlčení počíná běžeti ode dne, kdy daňový objekt resp. daňová povinnost vznikla, nutno hájiti, že promlčení pro dávku z přírůstku na Slov. počíná pro zcizitele tím dnem, kdy ve smyslu § 1 dávk. prav. nastal převod nemovitostí. Jest pravda, že podle § 16 každý zcizitel jest povinen do 14 dnů zcizovací jednání, jež jest základem převodu, oznámiti. Poněvadž však dávková pravidla na nesplnění této oznamovací povinnosti, pokud se týče promlčení dávky, nepřipínají žádných důsledků, a vzhledem k přesné dikci § 27 dávk. prav. je vyloučeno použití na dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí analogicky ustanovení daných pro promlčení poplatků, dlužno z toho usuzovati, že promlčení dávky počíná běžeti dnem vzniku dávkové povinnosti, t. j. pro zcizitele dnem převodu.

Jestliže tedy žal. úřad vycházel v daném případě ze stanoviska, že promlčení počalo běžeti dnem uzavření poplatného právního jednání, a jak jest nesporno, vyměřovací řízení zahájeno bylo po projití 5leté promlčecí lhůty, od tohoto dne počítané, dlužno uznati, že nař. rozhodnutí odpovídá zákonu.

Č. 10.481.

S a m o s p r á v a o b e c n í. — Z d r a v o t n í c t v í: I. Pro otázku, podléhá-li obchodník v Karl. Varech »obchodnému«, nemá významu okolnost, že obchodník je vlastníkem domu v Karl. Varech, který slouží provozování jeho obchodu. — II. Rozhoduje v tomto směru okolnost, že firma je protokolována u krajsk. soudu jako samostatná firma společenská s hlavním sídlem v Karl. Varech.

(Nález ze dne 6. dubna 1933 č. 6164.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 9784/32.

V ě c: Firma S. U. v Karlových Varech proti okresnímu úřadu v Karlových Varech o obchodné.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání stěžující si firmy z platebního rozkazu městské rady v Karlových Varech z 2. srpna 1930, kterým byla firmě na základě dekretu dvorské kanceláře z 23. března 1798 a zák. z 27. října 1868 č. 38 z. z. předepsána na sezonu 1930 obchodní taxa týdně 100 Kč.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí nss uvážil:

Stížnost potírá názor žal. úřadu, že firmu S. U. dlužno ve smyslu dvor. dekr. z 23. března 1798 pokládati za cizího kupce. V tom směru

poukazuje nejprve na dva momenty, jednak že má v Karlových Varech dům, který slouží výhradně provozování jejích obchodů, jednak, že u krajského soudu v Chebu jest protokolována jako samostatná společenská firma se sídlem v Karlových Varech.

Pokud se týče vlastnictví domů, bylo již nálezem Boh. A 9784/32 ohledně stížnosti téže firmy ve věci obchodního pro 1928 vyloženo, že okolnost, že obchodník jest majitelem domu v Karlových Varech a tento dům že slouží snad provozování jeho obchodu, pro otázku dávkové povinnosti jest bez významu. Není proto ani vadou řízení, že tyto okolnosti nebyly nyní vyšetřeny.

V cit. nálezu byl také projeven názor, že okolnost, že stěžující si firma u krajského soudu v Chebu jest protokolována jako formelně samostatná firma společenská s hlavním sídlem v Karlových Varech, vzhledem ke zvláštním poměrům stěžující si firmy o sobě nevylučuje ještě závěru, že přesto jest ji pokládati za kupce cizího. Stížnost ovšem namítá, že jest nesprávným a proti spisům zjištění, že firma S. U. má svoje hlavní sídlo ve Vídni, ale jen proto, poněvadž podle obchodního rejstříku sídlem firmy jsou Karlovy Vary. Jestliže však, jak bylo v cit. nálezu blíže vyloženo, nezáleží pouze na protokolování, nýbrž spíše na tom, je-li firma hospodářsky samostatným útvarem či pouze odvětvím útvaru existujícího v cizině, a tam vyvíjejícího svou hlavní činnost, pak z okolnosti, že jako sídlo stěžující si firmy jsou v rejstříku zaneseny Karlovy Vary, neplyne o sobě ještě závěr, že jest proti spisům zjištění, podle něhož hlavní sídlo společnosti, pojato v tomto hospodářském smyslu, jest ve Vídni. Za tohoto skutkového stavu není také vadou řízení, že výtah z obchodního rejstříku nebyl k aktům přiložen.

Z toho, co výše řečeno a v cit. prejudikátu*) blíže bylo rozvedeno, plyne, jak jest nesprávným názor stížnosti, že firma U. proto, že jest zanesena v rejstříku jako samostatná společenská firma se sídlem

*) V uvedeném nál. bylo v tomto směru uvedeno toto:

Okolnost, že kupec jest majitelem domu v K. V. a že snad tento dům slouží k provozování obchodu, nemá pro zmíněnou otázku žádného významu. Dekret dvor. kanc. z 23. března 1798 č. 4764 mluví o vlastnictví domu v K. V. jen ve spojení s právem měšťanským.

Pokud jde o okolnost druhou, totiž že stěžující si společnost má nyní své hlavní sídlo také v K. V., nepopírá stížnost, že by nešlo o tentýž hospodářský útvar společenský, a rovněž není sporno, že společnost ponechala si ve Vídni své hlavní sídlo. Jest pak podle tohoto, co bylo dříve udáno, bezvýznamným, zdali bylo v K. V. pro ni zřízeno hlavní sídlo.

Pokud jde o poměr mezi oběma závody, uplatňuje stížnost, že nemá ve spisech žádného podkladu tvrzení žal. úřadu, že podnik ve Vídni jest mateřským domem. I tato námitka jest bezdůvodnou. Předem je z výpisu z obchodního rejstříku, jež st-lka sama úřadu předložila, patrné, že až do 7. srpna 1919 byl i v obchodním rejstříku chebském zapsán závod st-lčin jako pouhý pobočný závod hlavního závodu ve Vídni. Teprve tímto dnem — zřejmě jen v důsledku změn ných poměrů státoprávních — zapsán byl do obchodního rejstříku st-lčin závod samostatný, ač všechny ostatní zápisy, zejména co se týče vlastnictví, reprezentace atd., zůstaly nezměněny. Jestliže tedy při tomto obsahu obchodního rejstříku a při tvrzení, jež stěžovatelka sama uvedla ve svém odvolání, že je »úplně samostatnou tuzemskou filiálkou«, dospěl žal. úřad k přesvědčení, že st-lka má svůj mateřský závod ve Vídni, nelze důvodně tvrdit, že by pro tento svůj závěr nebyl měl ve spisech dostatečný podklad.

v Karlových Varech, má v Karlových Varech svoje stálé bydliště a musí proto pokládána býti za domácího kupce. Je-li však neotřeseno zjištění, že stěžující si firma má — hospodářsky vzato — své hlavní sídlo ve Vídni, pak netřeba zabývat se ještě otázkou, může-li sídlo firmy býti posuzováno také podle bydliště jejího majitele.

Stížnost snaží se ovšem podepřítí svoje stanovisko také ještě poukazem na to, že obchod v domě stěžující si firmy provozuje se po celý rok. Nss nemohl ani tomuto názoru přisvědčiti.

Stížnost připouští, že obchod pro obecnstvo v zimě otevřen není, shledává však rozhodným moment pro uznání celoročního provozování obchodu již v okolnosti žal. úřadem prohlášené za bezvýznamnou, že také přes zimu jest v obchodě trvale ustanovena účetní, manipulantka a sluha, aby připravovali obchod pro letní saisonu. Jestliže však závod, jehož provoz v podstatě spočívá v obchodování s obecnstvem, v tomto rozsahu provozuje se pravidelně toliko v saisoně letní, kdežto mimo tuto saisonu udržuje se jenom v té míře, jak jest nezbytno, aby na počátku saisony byl zásoben zbožím, což stížnost sama doznává, nelze říci, že závod provozuje se celý rok. Ani druhá okolnost, stížností uplatňovaná, že totiž firma má svůj řádný soud v Karlových Varech, — není směrodatna, neboť z toho, že firma na základě svého zápisu v rejstříku má svůj řádný a trvalý soud v Karlových Varech, neplyne nijak, že také svůj závod v Karlových Varech po celý rok skutečně provozuje.

Č. 10.482.

Stavební právo (Čechy). — Železnice: Předpisy § 99 železn. dopravního řádu z r. 1851 (o nutnosti zvláštního povolení želez. úřadů ke stavbám v požárním obvodu dráhy) platí také pro t. zv. koleje průmyslové.

(Nález ze dne 7. dubna 1933 č. 5262.)

V ě c: Firma Hydroxygen, společnost s r. o. v Ú. (adv. Dr. Hugo Weil z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o stavební povolení.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Při stavební komisi odbývané o žádosti fy. Hydroxygen, společnost s ručením omezeným v Ú. za povolení ke stavbě dvouposchodového domu na pozemkové parcele č. . . . v Ú., ležící v požárním obvodu průmyslové koleje čsl. státních drah, podal zástupce dráhy jménem správy čsl. státních drah se stanoviska železničního úřadu dozorčího vyjádření, kterým prohlásil, že za splnění podmínek ve vyjádření sub 1—7 uvedených nečiní správa dráhy proti stavbě námitek. V podmínce 7 stanoveno toto: Jelikož stavba bude provedena v blízkosti křížení vlečky s ú-čkou elektrikou v km 0.6/7 na Tovární třídě a rozhled na přejezd bude tím zhoršen a mimo to stavba jest projektována v zakázaném obvodu dráhy, vyhrazuje si zástupce dráhy rozhodnutí ředitelství státních drah Praha-Sever, jakožto příslušného dozorčího úřadu železničního, a proto musí býti celý spis zaslán tomuto ředitelství ještě před udělením stavebního povolení k rozhodnutí. Ve vyjádření konstatováno, že nejbližší roh projektovaného domu jest vzdálen